

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 19Csp/73/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8122204600
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 07. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Baranová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2023:8122204600.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

5

19Csp/73/2022

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danielou Baranovou v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. XXXX/XX, XXX XX D., zast. JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, IČO: 31 954 448, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. JUDr. Katarínou Hegedúšovou, advokátkou so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.170,80 eur, takto

rozhodol:

4

19Csp/73/2022

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadostučinenie vo výške 435,40 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a.

III. P r i z n á v a žalobkyni vo vzťahu k žalovanému nárok na 100 % náhradu trov konania z prisúdenej istiny, o ktorej výške bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

3

19Csp/73/2022

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 16.5.2022 domáhala voči žalovanému primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1 170,80 eur na základe toho, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov sp. zn. 7Csp/177/2020 o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvných podmienok bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná. Výšku primeraného finančného zadostučinenia požaduje vo výške bezdôvodného obohatenia, ktorým sa žalovaný na jej úkor podľa právoplatného rozhodnutia v tejto veci obohatil v sume 570,80 eur a za neprijateľnú zmluvnú podmienku sumu 600 eur.

2. Žalovaný s návrhom nesúhlasil s tým, že nárok je nedôvodný, čo do výšky neprímeraný a jedná sa o zjavné zneužitie práva.

3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením obsahu spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7Csp/177/2020, písomnou výpoveďou žalobkyne a zistil tento skutkový stav:

4. Dňa 21.10.2020 podala žalobkyňa voči žalovanému na tunajšom súde žalobu o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, ktorá vec sa viedla pod sp.zn. 7Csp/177/2020.

5. Právoplatným rozsudkom Okresného súdu Prešov zo dňa 23.9.2021 č.k. 7Csp/177/2020-122 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.9.2021 č.k. 1CoCsp/11/2021-153, súd rozhodol tak, že zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 570,80 eur s 5% úrokmi z omeškania ročne od 12.11.2020 do zaplatenia a určil, že zmluvná podmienka v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 809900008 zo dňa 15.2.2017 v znení: Zmluvné strany sa dohodli, že v prípade, ak sa spotrebiteľ dostane do omeškania s úhradou svojho dlhu, spotrebiteľ sa zaväzuje veriteľovi zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 10% ročne z dlžnej čiastky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

6. Z odôvodnení rozhodnutí súd zistil, že žalobkyňa ako dlžníčka so žalovaným ako veriteľom uzavreli dňa 15.02.2017 Zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej bol poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver vo výške 1.600 eur, pričom sa táto zaviazala zaplatiť celkovú čiastku 2.170,80 eur s 21,02 % úrokom, pričom preskúmaním tejto zmluvy súdy konštatovali, že zmluvu je potrebné považovať za bezúročnú a bezpoplatkovú podľa § 11 ods. 1, 2 zákona 129/2010 Z.z. v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy a § 53 a nasl. Občianskeho zákonníka, keďže v danom prípade v zmluve nebola uvedená správna odplata podľa § 9 ods. 2 písm. j) ZoSÚ. V zmluve nie sú uvedené všetky predpoklady, ktoré veriteľ použil pre výpočet RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, rovnako veriteľ hrubým spôsobom porušil svoje povinnosti v súlade s § 7 ods. 1 ZoSÚ, ako aj súd konštatoval, že úrok uvedený v zmluve nie je v súlade s § 39 Občianskeho zákonníka a trojnásobne prevyšuje úrokové sadzby, a teda je ho potrebné považovať za rozporný s dobrými mravmi. Keďže žalobkyňa na predmetný úver, z ktorého obdržala istinu vo výške 1.600 eur zaplatila sumu 2.170,80 eur, teda celú čiastku požadovanú veriteľom, súd rozhodol o vydaní bezdôvodného obohatenia v tejto výške, ako aj o úroku z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému. Rovnako súd určil, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere týkajúca sa zmluvnej pokuty je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

7. Z písomnej výpovede žalobkyne súd zistil, že uzavrela zmluvu s tým, že jej žalovaný poskytne úver vo výške 1.600 eur a nakoniec jej poslal na účet len sumu 46,17 eur a zvyšok si nechal na predchádzajúcu zmluvu, ktorú ešte nemala splatenú. Pred podaním žaloby ju Združenie na ochranu spotrebiteľov HOOS informovalo, že predmetná zmluva nemá náležitosti podľa zákona, obsahuje aj zmluvné podmienky, ktoré nie sú v jej prospech. Celý úver splatila a svojich nárokov sa musela domáhať v súdnom rozhodnutí, inak by sa ich voči žalovanému nedomohla.

8. Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

9. Predmetom konania je nárok žalobcu na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 783,96 eur v súvislosti s úspešným uplatnením porušenia práva zo strany žalovaného na základe rozsudku Okresného súdu Prešov sp. zn. 32Csr/1/2020.

10. Podľa § 3 ods. 5 tretia veta Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, spotrebiteľ, ktorý na súd úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti ustanovené týmto zákonom osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti týmto zákonom osobitnými predpismi zodpovedá.

11. Ohľadom námietok žalovaného o nedôvodnosti žaloby a nesplnení podmienok zákona pre priznanie primeraného finančného zadosťučinenia, súd poukazuje na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky IV. ÚS 371/2018, ktorý uvádza, že v prípade spotrebiteľskej legislatívy je popri gramatickom

výklade namieste použiť aj výklad teologický v súlade so zmyslom právnej úpravy, ktorý je v tomto prípade determinovaný princípom potreby zvýšenej ochrany spotrebiteľa. Ten vychádza z požiadavky korektných spotrebiteľských zmlúv voči spotrebiteľom, zo zákazu zneužívania dominantného postavenia dodávateľa a zákazu používania zmluvných podmienok, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán.

12. Súd v danom kontexte skutkového stavu zisteného z rozhodnutí súdov, ktoré skonštatovali porušenie spotrebiteľského práva vo vzťahu k žalobkyni, aplikuje aj rozhodnutie číslo 48/2022 zverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod číslom 4/2022, podľa ktorého pre priznanie práva na zadosťučinenie spotrebiteľa, ktorý úspešne uplatnil na súde porušenie práva alebo povinnosti v zmysle § 3 ods. 5 tretia veta zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov je rozhodujúcim kritériom primeranosť požadovaného zadosťučinenia; jeho konkrétnu výšku určuje súd úvahou so zreteľom na okolnosti každého jednotlivého prípadu.

12.1. Súd teda s prihliadnutím na okolnosti tohto prípadu konštatuje, že sa žalovaný dopustil pri uzavretí spotrebiteľskej zmluvy, ktorej porušenie bolo deklarované súdnymi rozhodnutiami vážnych porušení ZoSÚ, ako aj Občianskeho zákonníka, ustanovených na ochranu spotrebiteľa.

12.2. V predmetnej zmluve absentovalo niekoľko podstatných náležitostí podľa ZoSÚ, pre ktoré možno považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, navyše žalovaný ako veriteľ hrubo porušil odbornú starostlivosť vo vzťahu k žalobkyni; súdy konštatovali aj porušenie § 39 OZ v súvislosti s úžerným úrokom, na ktorý bola žalobkyňa v tejto zmluve zaviazaná a napokon aj konštatovali neprijateľnosť zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute vo výške 10 %.

12.3. Tieto závažné porušenia spotrebiteľského práva vo vzťahu k žalobkyni mali za následok ten, že žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil o sumu vo výške 570,80 eur, preto súd považoval za primerané okolnostiam tohto prípadu priznať vo vzťahu k tomuto porušeniu spotrebiteľského práva aj sumu predstavujúcu polovicu predmetného bezdôvodného obohatenia.

12.4. Vo vzťahu k neprijateľnej zmluvnej podmienke súd považuje vzhľadom na závažnosť tejto neprijateľnej zmluvnej podmienky a to, že ju žalovaný používal v rozpore už s vydanými rozhodnutiami súdov, za primeranú výšku finančného zadosťučinenia vo výške 150 eur.

12.5. Súd viedli k tejto výške primeraného finančného zadosťučinenia aj zistenia z vyjadrenia žalovaného voči tejto žalobe, kde tento napriek rozhodnutiam súdov, ktoré konštatovali závažné porušenia spotrebiteľského práva voči žalobkyni v pôvodnom konaní, neprijal žiadnu satisfakciu vo vzťahu k nej, nepriznával si žiadne pochybenie svojho konania vo vzťahu k spotrebiteľke, nielen že sa jej neospravedlnil za toto svoje konanie, ale navyše jej konanie, kedy uplatňuje nárok na primerané finančné zadosťučinenie považuje za zjavné zneužitie práva. Takémuto konaniu žalovaného súd v žiadnom prípade nemôže poskytnúť právnu ochranu, práve opačne, aj týmto rozhodnutím súd dáva najavo svoj postoj k závažnému porušovaniu spotrebiteľských práv prostredníctvom uzatváraných spotrebiteľských zmlúv žalovaného so spotrebiteľmi.

13. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovení §§ 255 a 262 CSP., podľa ktorých súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

14. Súd postupoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania s poukazom na ustálenú prax súdov, s ktorou súhlasí, podľa ktorej napr. rozsudku Krajského súdu v Trnave z 13.12.2017 sp. zn. 10Co/191/2017 „zásadu úspechu vo veci (§ 255 CSP) treba uplatniť aj na konaniach, v ktorých výška plnenia závisí od úvahy súdu alebo od znaleckého posudku. V týchto prípadoch však nejde o procesne neúspešného žalobcu, ak mu bola priznaná aspoň časť žalobou uplatneného nároku, nemožno ho totiž adapt surdum zaťažovať procesne zodpovednosťou za predvídanie výsledkov na základe úvahy súdu alebo znaleckej činnosti. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania je potrebné rozlíšiť, čo je základné a čo je sprevádzajúce. Za základné sa považuje rozhodnutie, že do žalobcovho práva bolo zasiahnuté, výška ujmy je potom druhotná a nadväzujúca. Žalobcu v takejto veci preto treba považovať za plne procesne úspešného, keďže mal plný základ čo do základu uplatneného nároku a súčasne výška plnenia vyplývajúca z tohto jeho procesného úspechu závisela výlučne od úvahy súdu.

14.1. Nárok na plnú náhradu trov konania súd priznáva vo výške 100% z prisúdenej istiny, čo treba vyjadriť vo výroku rozsudku“.

15. Súd preto priznal žalobkyni nárok na 100 % náhradu trov konania z prisúdenej istiny 435,40 eur.

Poučenie:

2

19Csp/73/2022

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresný súd Prešov. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha. (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 CSP).